

34

Indenrigs- og boligministeriet. København, den 16. februar 1953.

Journ. nr. F. 4. 53/54.

I henhold til § 28 i fællesregulativ for statens sindssygehospitaller af 1. oktober 1915 med senere ændringer kan der for det arbejde, patienterne udfører for hospitalet, ydes dem en såkaldt arbejdsfortjeneste eller arbejdsdusør. Denne, der beregnes skønsmæssigt og til et mindre beløb, skal ikke betragtes som betaling for det udførte arbejde, men dusørens bestemmelse er den, at den skal tilskynde patienterne til at benytte det middel til helbredelse, som et efter deres helbredstilstand afpasset arbejde er. De heromhandlede beløb kan ifølge den nævnte bestemmelse efter vedkommende overlæges skøn anvendes enten til glæde for patienten eller til særlige anskaffelser, hvorhos de endelig kan oplægges til senere anvendelse, således f. eks. også til brug i tilslutning til en udskrivelse.

Patientbeskæftigelsen er et særdeles vigtigt terapeutisk middel til bedring af patienternes tilstand, og arbejdsdusøren er derfor i mange år blevet anvendt, ikke alene hvor der har været tale om udførelse af egentligt arbejde for hospitalerne, men også til opmuntring af enhver beskæftigelsesform, uanset om beskæftigelsesresultatet har haft betydning som led i hospitalernes økonomi eller ej, idet man har ment, at det opmuntringsmiddel, sådanne dusører er, burde bringes til anvendelse, blot patienterne deltager i beskæftigelsesarbejdet. Da derhos en afdelings patienter i stort tal ofte kan være beskæftiget med samme arbejde, selvom arbejdsindsatsen er vidt forskellig efter den enkelte patients helbredstilstand, ydes arbejdsdusørerne ikke sjældent også i form af tobak, kager, syartikler m. v., ligesom mindre festligheder, f. eks. ved fødselsdage eller lignende lejligheder, kan afholdes på afdelingerne for arbejdsdusørbeløb.

Den samlede bevilling til disse formål på statens sindssygehospitaller har siden finansåret 1947—48 andraget 93 000 kr. årlig fordelt på de enkelte hospitaler og plejehjem i forhold til patientantallet.

På grund af den prisstigning, der har fundet sted i de seneste år, men navnlig fordi man finder det påkrævet at søge patientbeskæftigelsen fremmet mest muligt, kan de til formålet bevilgede beløb ikke mere slå til i det omfang, hospitalerne anser det for nødvendigt, hvorfor disse gentagne gange meget har henstillet, at bevillingerne forhøjes.

Da ministeriet må være enig i, at man på enhver måde bør styrke bestræbelserne for at fremme patientbeskæftigelsen, og da ydelse af arbejdsdusører erfaringsmæssigt er af største betydning for formålet, finder man det påkrævet, at bevillingerne hertil forhøjes med ca. 50 pct., og jeg skal derfor anmode det ærede finansudvalg om ved tredje behandling af forslag til finanslov for finansåret 1953—54 på mine vegne at stille følgende ændringsforslag:

Til § 14. A. Indenrigs- og boligministeriet, indenrigsdepartementet. IV.
Hospitaler m. v. A. Sindssygeevæsenet. 3. Statens sindssygehospitaller.
b. 12. Patienters beskæftigelse.

Beløbet forhøjes med . . . . . 47 000 kr.

Finansministeriet har for sit vedkommende intet haft at erindre imod forslaget fremsættelse.

AKSEL MØLLER

Unsgaard.

Til folketingets finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.